

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2CoE/17/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811203331
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Meszáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2011:3811203331.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35792752, proti povinnej: V. Y., nar. X.X.XXXX, W. XXX/XX, I. B., pre vymożenie istiny vo výške 3.133,59 eura s prísl., na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 15Er/590/2011-11 zo dňa 28. marca 2011, pomerom hlasov troch ku žiadnemu takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Patriciusa Bađuru o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 9.2.2011 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymożenie istiny vo výške 3 133,59 eura s prísl. na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský Rozsudok, sp. zn. 43/04/10 zo dňa 19.4.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.5.2010 a vykonateľnosť dňa 18.5.2010. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor predložil súdu prvého stupňa dňa 7.3.2011. Súd prvého stupňa preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ich súlad resp. rozpor so zákonom a dospel k záveru, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom, ktorý by mohol tvoriť podklad na vykonanie exekúcie. Z predloženého exekučného titulu - vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku, súd prvého stupňa zistil nasledovné skutočnosti. Dňa 17.9.2009 uzatvoril oprávnený ako veriteľ s povinným ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400024601 (ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky), na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 2.463,26 eura a povinný sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v 24 mesačných splátkach vo výške 102,64 eura. Súd prvého stupňa v prvom rade skúmal samotnú zmluvu o úvere, ktorá vytvára právny rámec vzťahu medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom a dospel k záveru, že tento právny vzťah založený zmluvou je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Nevyhnutnou súčasťou tejto zmluvy sú „Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.“ ďalej len ako „Zmluvné dojednania“. Podľa bodu 2.1 Zmluvných dojednaní: „Zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1, Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť podpisom Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa.“ K platnému uzatvoreniu zmluvy došlo teda dňa 14.7.2008. Na základe uvedeného súd prvého stupňa dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva, že by povinný pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, resp. že by mu bol poskytnutý úver na výkon zamestnania, povolania, a z tohto dôvodu sa považuje za spotrebiteľa. Na druhej strane je nepochybné, že oprávnený uzatváral predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo je zjavné aj z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom (okrem iných) je „poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov“. Z toho dôvodu sa oprávnený považuje za

dodávateľa. Zo samotnej zmluvy a jej zmluvných dojednaní je zrejmé, že povinný nemohol individuálne ovplyvniť ich obsah, boli už vopred pripravené „na predtlačenom formulári“, nakoľko sa uzavierali vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov. Z obsahu zmluvy, s prihliadnutím na právne postavenie účastníkov zmluvy má súd prvého stupňa za to, že úver bol povinnému poskytnutý ako spotrebiteľovi. Zmluva medzi oprávneným a povinným má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) zákona č.258/2001 Z.z. Preskúmaním predmetných Zmluvných dojednaní, ako neoddeliteľnej časti zmluvy o revolvingovom úvere, konkrétne článku 18 označeného ako „Riešenie sporov - rozhodcovská doložka“ vzhľadom súd prvého stupňa v takto ustanovenom zmluvnom dojednaní nekalú podmienku k čomu ho viedli nasledovné dôvody. V zmluvných dojednaniach v článku 18 bol upravený alternatívny spôsob riešenia sporov zo zmluvy o revolvingovom úvere, jednak cestou súdu alebo v rozhodcovskom konaní, pričom výber spočíval na žalobcov. Možnosť výberu je podľa názoru súdu prvého stupňa len zdanlivá. V prevažnej väčšine sporov zo spotrebiteľských úverov je na strane žalobcu Veriteľ, pričom dlžník ako spotrebiteľ v zásade žalobu nepodáva. Spotrebiteľ teda podľa uvedenej úpravy nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, v čom súd prvého stupňa vzhľadom nekalú povahu dojednaní o možnosti riešenia sporov. Ďalej sa súd prvého stupňa zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcu na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere povinný vôbec pristúpil. Nekalú povahu má aj samotné znenie rozhodcovskej doložky podľa ktorej „Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením a neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené a s konečnou platnosťou rozhodnuté v písomnom rozhodcovskom konaní pred jedným z nasledujúcich rozhodcov (JUDr. Gustáv Ret, JUDr. Michal Krnáč, JUDr. Erik Končok).“ Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednaní súd prvého stupňa vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto je rozhodcom je v tomto prípade Veriteľ, čiže oprávnený, pretože tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve. Dohoda strán o tom, že spor medzi nimi predložia k prejednaniu a rozhodnutiu súkromným osobám alebo rozhodcovským inštitúciám, ktoré si za tým účelom zvolia, má o to väčší význam, pretože rozhodca nenachádza právo, ale tvorí (eventuálne napevno stanovuje), vyjasňuje, urovnáva záväzkový vzťah v zastúpení strán. Jeho moc nie je delegovaná zvrchovanou mocou štátu, ale pochádza od subjektívnej vlastnej moci strán určovať svoj osud. V danom prípade táto vôľa pochádza však len od jednej, a to silnejšej zo strán, ktoré spotrebiteľskú zmluvu uzavreli, čo v ich vzťahu spôsobuje značnú nerovnováhu. Uvedené zároveň naznačuje, že Veriteľov výber rozhodcov zrejme nebol náhodný. Oprávnený ako Veriteľ do zmluvných dojednaní viacerých svojich obdobných zmlúv zahrnul identické rozhodcovské doložky, kde vystupujú opakovane rovnakí rozhodcovia. V tomto smere sa preto vynárajú aj určité pochybnosti o nezáujatosti rozhodcov určených v takto predtlačovaných zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere. Pokiaľ by zrejme takto určený rozhodca posudzoval prípadné spory vzniknuté z týchto zmlúv tak, že by neboli celkom v súlade s predstavou, s akou boli tieto zmluvy zostavované, o ktoré sa opierajú žaloby v rozhodcovskom konaní, bolo by pre veriteľa dlhodobo výhodnejšie obrátiť sa na iného rozhodcu, ktorý s Veriteľom zaujíma zhodný výklad práva. Prípadná argumentácia opierajúca sa o zákonnú možnosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, a to predpojatosť ustanoveného rozhodcu namietat' z dôvodov, o ktorých sa dozvedeli po jeho ustanovení do funkcie, podľa názoru súdu neobstojí. Ak by aj druhá strana - dlžník - spotrebiteľ osobu rozhodcu namietal, resp. všetkých v rozhodcovskej doložke uvedených, je výber náhradného rozhodcu znova na Veriteľovi, teda oprávnenom. Súd prvého stupňa vo všeobecnosti uvádza, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah. Súd prvého stupňa pritom prihliada pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, ex offio na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Pre účely posúdenia prípadného nekalého charakteru zmluvnej podmienky hranica ochrany spotrebiteľa vychádza nielen z konkrétneho exemplifikatívneho výpočtu nekalých zmluvných dojednaní (podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) ale tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednaní, ktoré vytvorí v právach a povinnostiach značnú nerovnováhu (podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Výpočet neprijateľný podmienok môže a má dopĺňať judikatúra. Súdný dvor v prípade Pannon GSM Zrt./Erzsébet Sustikine Gyórfi C-243/08 dokonca

dospel k záveru, že podmienka obsiahnutá v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, ktorá bola do nej vložená bez osobitného vyjednávania, a ktorá priznáva výlučnú právomoc súdu, v ktorého obvode sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, môže byť považovaná za nekalú. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere podľa názoru súdu spĺňa všetky podmienky tak z pohľadu ustanovení § 53, 54 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj z pohľadu Smernice Rady 93/13/EHS (výkladovej pomôcky ustanovení spotrebiteľského práva) kvalifikovaná ako nekalá. Táto doložka je zároveň aj v rozpore s ustanoveniami § 6 ods. 1, § 8 a 9 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, a teda je neplatná. Táto neplatnosť má formu absolútnej neplatnosti. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť potom základom právomoci rozhodcovského súdu. Ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého by mohla byť v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku vedená exekúcia. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, súd prvého stupňa žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Pre uvedený rozpor exekučného titulu, a tým aj i návrhu a žiadosti o udelenie poverenia nielen s Exekučným poriadkom ale aj úniovým právom, súd prvého stupňa žiadosť zamietol v celom rozsahu.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený, podľa ktorého § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka rozhodcovskú doložku nezakazuje, zakazuje v nej len také ustanovenia, ktoré by vyžadovali aby sa postupovalo výlučne v rozhodcovskom konaní. Aj v takomto prípade by bola neplatná len takáto časť rozhodcovskej doložky, nie doložka samotná. Povinný môže aj po začatí rozhodcovského konania podať žalobu o určenie neplatnosti rozhodcovskej doložky, ktorého postup bude závisieť či už od posúdenia právomoci v rozhodcovskom konaní, alebo od vydania rozhodnutia vo veci samej. Tvrdenia a pochybnosti o zaujatosti rozhodcov sú zdôrazňované argumentáciou založenou na predpoklade, že pri rozhodovaní rozhodcu v rozpore so záujmami oprávneného sa tento obráti na iného rozhodcu. Vo vzťahu ku ktorémukoľvek rozhodcovi má účastník konania právo podať námietku podľa § 9 zákona č. 244/2002 Z. z., o ktorej rozhoduje súd. Len súd v osobitnom konaní môže rozhodnúť, či rozhodca je alebo nie je predpojatý. Oprávnený zásadne odmieta a ohradzuje sa voči tvrdeniam súdu týkajúcich sa spochybňovania nezávislosti rozhodcov. Pokiaľ súd chcel takéto pochybnosti vysloviť, mal sa dôkladne oboznámiť s celým rozhodcovským konaním a vysloviť v uznesení konkrétne preukázané skutočnosti a dôkazy odôvodňujúce takýto záver. Nakoľko takéto skutočnosti absentujú, napadnuté uznesenie sa potom dôvodne javí ako rozporné so zásadou rovnosti účastníkov v konaní ako aj s čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy SR. Súd ďalej tvrdí, že povinný nemal inú možnosť, ako len buď návrh zmluvy spolu s rozhodcovskou doložkou prijať alebo ho odmietnuť, neuvádza však, ako by podľa neho mala byť vlastne zmluva so spotrebiteľom uzavretá. Návrh zmluvy prekladá jedna strana, druhá ho buď akceptuje alebo nie. Povinný sa rozhodol zmluvu uzavrieť sám. To neznamená, že sa tým vzdáva nejakých práv, zhoršuje si svoje postavenie a podobne. Pokiaľ zovšeobecníme názor súdu o dohode o určení výberu rozhodcov, potom budú za každých okolností a vždy nekalé všetky takéto dojednania aj napríklad v bankových zmluvách alebo akýchkoľvek iných zmluvách, kde určuje na riešenie sporov rozhodcovskú doložku s rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie, resp. akékoľvek zmluvy s určením konkrétneho rozhodcovského súdu. V takomto prípade sú vždy vopred určené rozhodcovia, a to v zozname rozhodcov daného rozhodcovského súdu. Nie je potom celkom zrejmé, ako si súd predstavuje dohodu strán rozhodcovskej zmluvy o voľbe rozhodcov odchylnu od zákona. Návrh predsa musí predložiť vždy niektorá strana, druhá alebo návrh akceptuje, alebo ho odmieta. Všetky ustanovenia rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve sú vo všetkých jej aspektoch dohodnuté v súlade so zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ktoré v každom štádiu rozhodcovského konania dôsledne dodržiavajú zásadu rovnosti účastníkov konania. Exekučný súd podľa slovenského práva nikdy vo veci nerozhoduje. Rozsah preskúmvacej právomoci exekučného súdu vo vzťahu k exekučnému titulu je daný a vymedzený preskúmaním materiálnej a formálnej vykonateľnosti exekučného titulu a na posúdení rozporu plnenia priznaného exekučným titulom ako plnenia objektívne možného, plnenia právom dovoleného alebo plnenia v súlade s dobrými mravmi. Hypotéza § 45 ods. 1 písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní obmedzuje rozsah preskúmvacej

právomoci exekučného súdu výlučne na plnenie vyplývajúce z exekučného titulu a jeho skúmanie ako objektívne nemožné, nedovolené či v rozpore s dobrými mravmi. Posúdenie hmotnoprávneho základu plnenia je obmedzené len na nadchádzacie konanie ako také, čo je dané § 35, § 51 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní k § 159 ods. 3 O.s.p., kde podľa oprávneného z citovaných ustanovení vyplýva prekážka *res iudicata*, ktorú § 45 ods. 1 písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní nepopiera. Súd sa môže zaoberať len plnením priznaným rozhodcovským rozsudkom ako takým, a len toto podrobovať svojmu preskúmvaniu. Zásadným faktom pre exekučné konanie a toto odvolanie, ktorý však z uvedenej právnej úpravy § 40 ods. 1 vyplýva, že zaoberať sa právnym dôvodom judikovaného plnenia by súd mohol, hoci len obmedzene, výlučne na základe procesného úkonu - žaloby o zrušenie rozhodcovské konania podanej účastníkom konania, v rámci právom upraveného typu konania. Zmyslom exekučného konania nie je opätovne preskúmať rozhodnutie, ktoré sa má vykonať. Odkazy na judikatúru Súdneho dvora EÚ predstavujú zo strany exekučného súdu účelovú a skresľujúcu selekciu nielen spomedzi jeho rozhodnutí, ale najmä z odôvodnenia týchto rozhodnutí. Podľa oprávneného súdom používané rozhodnutia Súdneho dvora EÚ nemajú všeobecnú použiteľnosť, sú výkladom ku konkrétnej fáze súdneho konania. Najvýraznejšie túto skutočnosť potvrdzuje odkaz na rozhodnutie vo veci C-40/08 Asturcom Telecomunicaciones SL proti Cristina Rodríguez Nogueira, pričom poukázal na bod 37, 40 a 47 rozhodnutia Asturcom. Ako jeden z dôvodov pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku je § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. teda popieranie platnosti rozhodcovskej doložky. V čase vydania rozhodcovského rozsudku a po ňom tento dôvod bol v zákone výslovne vymedzený. Pri podaní žaloby musí žalobca dodržať zákonnú lehotu a vymedziť niektorý z dôvodov podľa § 40 ods. 1 uvedeného zákona. Dôsledkom postupu exekučného súdu je, že opomenutie či zmeškanie lehoty nahradí exekučný súd svojím postupom *ex offo*, hoci ani ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, a ani ustanovenia Ex. por. ho neopravňujú iniciovať konanie a posudzovanie o dôvodoch v spomenutom ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní. Vo veci Mostaza Claro bolo pripustené, aby opomenutie namietat' nekalosť podmienky v základnom konaní mohlo byť napravené v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nie však v konaní o výkon takého rozhodnutia. Vnútroštátny súd napráva opomenutie procesného charakteru spotrebiteľa, ktorý nepozná svoje práva, ako to bolo vo veci, ktorá viedla k vydaniu už citovaného rozsudku Mostaza Claro, ale ani aby úplne nahrádzal celkovú pasivitu dotknutého spotrebiteľa, akou je pasívny prístup žalovaného vo veci samej, ktorý sa nezúčastnil na rozhodcovskom konaní, ani nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý sa z tohto dôvodu stal právoplatným. Exekučný súd tak konal nielen bez zákonnej opory, ale v hrubom rozpore s úijným právom, z ktorého v obsahu odôvodnenia vyvodzuje svoju právomoc. Súd prvého stupňa podľa oprávneného nevystupuje v pozícii prvostupňového súdu rozhodujúceho o platnosti zmluvy, v pozícii prvostupňového súdu rozhodujúceho o priznaní plnenia, či v pozícii súdu konajúceho o zrušení rozhodcovského rozsudku. Na tomto mieste preto vzniká otázka, z akej časti § 44 Ex. por. vyplýva právo exekučného súdu *ex offo* rozhodovať o otázkach, o ktorých pri postupe podľa § 40 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní môže konať len na návrh. Podľa obsahu odôvodnenia uznesenia je zrejmé, že exekučný súd túto otázku nerieši. Oprávnený odkázal aj na rozsudok a postup Okresného súdu Žilina č.k. 14C/166/2008-82 zo dňa 26.05.2009, ktorý konal o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku podaného z dôvodu tvrdeného porušenia rovnosti účastníkov konania a neplatnosti rozhodcovskej doložky. Uvedený rozsudok sa stal právoplatným. Súd ohľadne uplatnených dôvodov pritom nedospel k záveru, že rozhodcovská doložka je neplatná, a zároveň nezistil v postupe rozhodcovského konania, že by došlo k porušeniu rovnosti účastníkov konania. V uvedenej veci konajúci súd konštatuje: Obdobne ako navrhovateľ nesúhlasil s rozhodnutím rozhodcu v uznesení z 11.06.2008, mal právo žiadať o jeho preskúmanie. Zdôraznenie nevyužitia uvedenej procesnej možnosti, a aj nepodanie návrhu o zrušenie rozhodcovského rozsudku je v kontexte rozhodnutia vo veci Asturcom kľúčové. Oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok, aby súd uložil povinnej zaplatiť oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 136,- eur.

Povinný sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v náväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 4 písm. j/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Správny bol záver súdu prvého stupňa, ktorý uviedol, že predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve, keďže medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľské právo patrí k najviac sa rozvíjajúcim oblastiam práva, ktorého základnou funkciou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Týmto sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky tie zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Správny bol potom postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia s prihliadnutím na vyššie citované zákonné ustanovenia a uvedené skutočnosti zamietol. Preto dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.